

noget Polititilsyn. Tværtimod, hvis det Forslag, vi gjøre, og hvis den Redaktion, vi have foreslaaet, bliver vedtagen, og Loven kommer ud, saa ville de ærede Landbrugere meget sjældnere se Politi, end de hidtil have set det, for saa veed Politimesteren, at han ikke har Mere med Tilsynet at gjøre, da nu Sogneraadet eller det Tilsyn, Sogneraadet har sat til at have med det Tilsyn at gjøre, har det under sig. Naar ærede Medlemmer altsaa ønske, at Polititilsynet i Fremtiden skal blive mindre, saa skulle de tage dette Forslag; men hvis Flertallets Forslag bliver vedtaget, saa kunne vi være vis paa, hvad vi hørte af den ærede Justitsminister, at der ikke kommer nogen Lov ud, og hvis der ikke kommer nogen Lov ud, saa vil naturligvis Politimesteren som hidtil sende sine Polititiedsmænd, Gendarmen, eller hvad det nu skal være, hen for at undersøge de forskjellige Andelsmeierier. Det er dog en ligefrem Opgave for Sundhedsautoriteterne. Ønske ærede Medlemmer som sagt at se mindre Politi end hidtil for Fremtiden, saa vil jeg anbefale at tage det Forslag, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har stillet. Jeg tror, jeg tør sige, at der er flere Medlemmer af Mindretallet, som jeg er vis paa, det ærede Medlem, der sidst talte, ikke vil mistænke for at nære Kjærlighed til Politiet eller til Gendarmene. Det var kun de Bemærkninger, jeg vilde gjøre itragt efter den Insinuation, den sidste ærede Taler kom med.

Fjor: Jeg vil raade til, at vi ikke for meget lade os paavirke af den Varme, hvormed den sidste ærede Taler motiverede sine Forslag. Naar han sagde, at hvis vi ikke vedtog Mindretallets Forslag, saa fik vi rimeligvis ingen Lov i Aar, da bryder jeg mig ikke om at vedtage disse af den Grund. Jeg vil henlede det høie Things Opmærksomhed paa den historiske Gang af dette Lovforslag. Ærede Medlemmer huske jo nok, hvilken Modtagelse dette Lovforslag fik her i Fjor ved 1ste Behandling, da det kom herover til os fra Landsthinget, og ærede Medlemmer saavel af Udvalget som af Thinget vide jo, at Udvalget naaede ikke længere end til at henstille til den ærede Justitsminister til i Aar at skaffe saa mange Oplysninger som muligt paa dette Omraade. Det har den ærede Minister gjort, og den Umstændighed, at man nu er kommen til baade fra Mindretallets og fra Flertallets Side at foreslaa at gjøre Noget, det er jo unegteligt i Henhold til de Oplysninger, som ere komne tilstede. Mindretallet vil imidlertid nu slaa større Kapital ud af Oplysningerne, end Flertallet kan gjøre. De væsentligste af disse

Oplysninger ere komne fra Stiftsphysikus i Fyn, men den ærede Ordfører har tidligere gjort opmærksom paa, og det skal Mindretallet komme til at lade staa, at med Undtagelse af et eneste Tilfælde gaar det Udtryk: „Synes det“ som Regel igjennem alle de Oplysninger, vi have faaet. „Det synes“, „det synes som om man“, „man synes at tro“, „det kunde se ud som“, saaledes lyder det hele Veien igjennem. Jeg skulde huske meget feil, om ikke det bestemte Tilfælde, som Stiftsphysikus paa Fyn har paavist nærmere end ved „det synes, som om“, om ikke det hovedsagelig er Indholdet af alle de Oplysninger, som Udvalget hidtil har været i Stand til at faae gjennem Ministeren. Da nu Flertallet og Mindretallet ere enige om, at vi meget nødig ville gaa til at genere Meierierne mere end høist nødvendigt, var det da ikke heldigst, at vi, dersom man ikke kan enes med Flertallet, slet ingen Lov fik? Hvis vi skulle have alle de Ulemper, som bleve udviklede af den næstsidste ærede Taler, lad os saa heller blive fri for det Hele. Jeg sagde før, at man saae, hvorledes denne Sag blev modtaget her i Fjor. Men jeg er temmelig overbevist om, at i alt Fald nogle af de Herrer, som nu høre til Mindretallet — hvis vi vare naaede saa vidt, som i Fjor — ikke havde stillet sig saaledes, som de have, i det Mindste vil jeg høre det af deres egen Mund, inden jeg tror det. Det var i Landsthinget, man fik Dinene op og blev saa forstrækket for Fælles- og Andelsmeierierne, at man fandt, det maatte blive nødvendigt at lovgive paa det Omraade, medens man, saa længe Verden har staaet, har haft Herregaarde med Svinehold og hvad dertil hører, men dog have Klager derover ikke fundet Veitil Landsthinget. Vi vare enige her — jeg tog Ordet her i denne Sag, derfor husker jeg det — om, at man først skulde undersøge Herregaardene, de trænge maasse haardt dertil — nei, ikke maasse, jeg veed, at der er adskillige, der trænge haardt dertil. Man har faaet Flertallet og Mindretallet til at gaa ned til disse 30 Rier, ellers vilde det være umuligt for Flertallet og Mindretallet at faae Noget vedtaget. Stærkere og varmere tror jeg ikke Interessen er for at faae denne Lov, end at man jo nok kan risikere at sætte det Hele paa Spil. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (M. Jensen), Ordføreren for Mindretallet, søgte ikke uden et vist Held at fastslaa, at der ikke var nogen egentlig Forskjel paa Flertallets og Mindretallets Forslag, nemlig kun paa smitsomme Sygdommes Omraade. Se, der er det, at Tingeren kommer frem, for at man skal slippe af med hele Haanden. Saa kommer Min-